

Συνάντηση Ιλίου Αθηναγόρα με Κοινωνικούς Λειτουργούς της Δυτικής Αττικής

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ιλίου, Αχαρνών και Πετρούπολεως](#)

Την Πέμπτη 18 Ιουνίου 2026, στο Ειδικό Σχολείο Ζεφυρίου (Δημοτικό - Νηπιαγωγείο), πραγματοποιήθηκε η καθιερωμένη ετήσια συνάντηση των Κοινωνικών Λειτουργών της Δυτικής Αττικής, η οποία διοργανώνεται με πρωτοβουλία του Συμβούλου Εκπαίδευσης Κοινωνικών Λειτουργών Πελοποννήσου, Ζακύνθου και Δυτικής Αττικής κ. Γεωργίου Γκλίνου.

Στη φετινή συνάντηση, στην οποία συμμετείχαν περίπου πενήντα Κοινωνικοί Λειτουργοί που υπηρετούν σε σχολικές μονάδες της Δυτικής Αττικής, προσκεκλημένος ομιλητής ήταν ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ιλίου, Αχαρνών και Πετρούπολεως κ. Αθηναγόρας, ο οποίος προσήλθε συνοδευόμενος από τον Διευθυντή του Ιδιαιτέρου Γραφείου του, κ. Χρήστο Μήτσιο.

Πριν από την ομιλία, ο κ. Γκλίνος καλωσόρισε τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη,

εκφράζοντας τη χαρά των συμμετεχόντων για την παρουσία του και ευχαριστώντας τον για την αποδοχή της προσκλήσεως να συμμετάσχει στη φετινή συνάντηση, η οποία έχει ως σκοπό την ψυχική ενδυνάμωση και τη στήριξη των Κοινωνικών Λειτουργών στο ιδιαίτερα απαιτητικό έργο τους.

Στην εισήγησή του με θέμα «Το τραύμα της ματαίωσης και η προοπτική της ελπίδας», ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στο λειτούργημα των Κοινωνικών Λειτουργών, επισημαίνοντας ότι πρόκειται για μία διακονία του ανθρώπου, συγγενή προς το έργο της Εκκλησίας, η οποία καθημερινά έρχεται αντιμέτωπη με τον πόνο, την απογοήτευση και την αίσθηση της ανεπάρκειας απέναντι στα πολλά και σύνθετα προβλήματα της εποχής.

Αναλύοντας το φαινόμενο της ψυχικής εξάντλησης, τόνισε ότι η ματαίωση δεν προέρχεται μόνο από τον φόρτο εργασίας, αλλά συχνά από τη διάψευση των προσδοκιών και από την αίσθηση ότι η προσφορά δεν αποδίδει πάντοτε τους αναμενόμενους καρπούς. Με αφορμή το βιβλικό πρόσωπο του Προφήτου Ιωνά, επεσήμανε ότι η ελπίδα δεν ταυτίζεται με τη βεβαιότητα της επιτυχίας, αλλά με την απόφαση του ανθρώπου να συνεχίζει να υπηρετεί το καλό, ακόμη και όταν δεν διακρίνει άμεσα το αποτέλεσμα των κόπων του.

Ιδιαίτερη έμφαση έδωσε στο γεγονός ότι η σύγχρονη κοινωνία έχει μάθει να αξιολογεί τα πάντα με όρους επιτυχίας και αποτελεσματικότητας. «Η αγορά μετρά αποτελέσματα, ενώ ο Θεός μετρά πιστότητα», ανέφερε χαρακτηριστικά, υπογραμμίζοντας ότι ο Θεός δεν νικά με τους όρους της επιτυχίας, αλλά με τους

όρους της αγάπης. Σημείωσε ακόμη ότι πολλές φορές τα σημαντικότερα «θαύματα» συντελούνται αθόρυβα, χωρίς να καταγράφονται ή να γίνονται αμέσως αντιληπτά.

Ο Σεβασμιώτατος τόνισε επίσης ότι πριν από κάθε θεραπεία προηγείται η συνάντηση και πριν από κάθε παρέμβαση προηγείται η παρουσία. Ο άνθρωπος, όπως ανέφερε, δεν έχει ανάγκη μόνο από προσφερόμενες λύσεις, αλλά κυρίως από την εμπειρία ότι δεν είναι μόνος. Για τον λόγο αυτόν, η αγάπη, η υπομονή, η διακριτική παρουσία και η πιστότητα στη διακονία αποτελούν πολλές φορές μεγαλύτερη προσφορά από μία πρόσκαιρη επιτυχία.

Κατά τη διάρκεια της ομιλίας του, ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε και σε προσωπικές εμπειρίες της ζωής του, από τα χρόνια της μοναχικής του πορείας στην Ιερά Μονή Μεταμόρφωσης του Σωτήρος - Σαγματά, την περίοδο του διορισμού του ως καθηγητού, καθώς και στην ευκαιρία που του δόθηκε, αρκετά χρόνια αργότερα, να διδάξει σε πανεπιστημιακό αμφιθέατρο, επισημαίνοντας ότι πολλές φορές ο Θεός οδηγεί τον άνθρωπο με τρόπο διαφορετικό από εκείνον που ο ίδιος αρχικά σχεδιάζει ή προσδοκά.

Παράλληλα, έκανε λόγο για τις σημαντικές αλλαγές που παρατηρούνται στη σύγχρονη κοινωνία και στον τρόπο με τον οποίο αντιμετωπίζονται σήμερα καταστάσεις και φαινόμενα που άλλοτε θεωρούνταν αυτονόητα στοιχεία της καθημερινής ζωής, επισημαίνοντας ότι οι αλλαγές αυτές απαιτούν από όλους μεγαλύτερη διάκριση, ευαισθησία και βαθύτερη κατανόηση του ανθρώπου και των αναγκών του.

Μετά την ολοκλήρωση της ομιλίας, ακολούθησε εποικοδομητικός διάλογος με τους παρισταμένους Κοινωνικούς Λειτουργούς, κατά τον οποίο τέθηκαν προβληματισμοί που αφορούσαν τόσο την ψυχική ενδυνάμωση των ίδιων όσο και την υποστήριξη των ευάλωτων κοινωνικών ομάδων και την ένταξή τους στο κοινωνικό σύνολο.

Κατά τη συζήτηση αναδείχθηκε ότι η αντιμετώπιση των δυσκολιών της ζωής και της ανθρώπινης ματαίωσης δεν εξαντλείται σε οργανωτικές ή εξωτερικές παρεμβάσεις, αλλά προϋποθέτει και την αναγνώριση της βαθύτερης πνευματικής διάστασης του ανθρώπου. Η Εκκλησία, άλλωστε, δεν περιορίζεται μόνο στην υλική και κοινωνική προσφορά, αλλά μαρτυρεί πρωτίστως την ελπίδα και το νόημα που αντλεί ο άνθρωπος από τη σχέση του με τον Θεό.

Η συνάντηση ολοκληρώθηκε σε εγκάρδιο κλίμα, με την κοινή διαπίστωση ότι η διακονία του ανθρώπου προϋποθέτει τη συνέργεια όλων των υγιών δυνάμεων της

κοινωνίας, αλλά και την καλλιέργεια σχέσεων εμπιστοσύνης, αλληλεγγύης και έμπρακτης αγάπης. Μέσα από την ανταλλαγή σκέψεων και εμπειριών αναδείχθηκε η ανάγκη αμοιβαίας στήριξης όσων καθημερινά αγωνίζονται να σταθούν δίπλα στον συνάνθρωπο, ώστε η ελπίδα, η αγάπη και η ενότητα να εξακολουθήσουν να αποτελούν σταθερά θεμέλια της κοινωνικής συνοχής και της ανθρώπινης συνυπάρξεως.

